

rahha olli fullutanud; sesamma oskas mõndasugusid keled rákida ja temma sure tarkusse ja illusa wi-
side párrast armastas ja auustas tedda iggamees,
kes tedda tundis. Temma issa, kes kindlaste omma
wannematte usso pole hoidis, olli ka omma tüttre
omma ennese Jüda usso sees truiste öppetanud;
agga ep olnud paljo aega, siis sai tüttar haigeks,
nenda et jo olli surremas, ja issa südda sai wågga
kurwaks ja olli ilma rahhota, sest et temma usse
temmale wågga piisut lotust andis, párrast surma
weel omma tüttrega kofko sada. — „Kui tüttar om-
ma issa suurt kurbdust näggi, kutsus temma tedda
ennese jure, ja ütles taassase heálega, sest et temmale
ennam joudo ep olnud wåggerwaste rákida: „issa
kaš sa armastad mind?“ — „Sinna tead, waštas
issa, et finna armsam minno melest olled, kui mailm
keige omma warraga!“ — „Issa, kaš sa armas-
tad mind tööste?“ küsvis tüttar teist forda. Miks
sa minno kurwa süddamele weel sedda waewa teed,
et finna ei tahha uskuda, et minna sind armastan,
ekš ma ep olle sulle mitmel wišil sedda näitnud ja
tunnistanud, et ma sind keigest süddamest armastan,
waštas issa. — „Agga kaš se on tööste töösi, et sa
mind armastad, armas issa,“ küsvis tüttar kolmat
forda. — Issa ei sanud sure kurbdusse párrast en-
nam waštada ja tüttar ütles weel: „minna tean,
et sa mind issa olled armastanud, finna ollid issa

wågga helde minno wasto ja minna armastan sind
keigest süddamest, sepärrast minna julgen ühhe ašja
sinno käest palluda, kaš finna tahhad minno palvet
kuulda wötta?“ — „Oh armas laps, waštas issa,
pallu mis sa tahhad, makško kuigi suurt hindu, olgo
mis tahhes, keik peab sulle sama, keik tahhan ma
sulle anda! — „Armas issa, minna pallun sind siis
keigest süddamest, árra rági ennam üht ainfa pahha
sanna Jesušest Naatsarettist!“ — Issa ehmatas
selle palvee párrast nenda árra, et ei sanud ennam
fannagi rákida. — „Minna tean, ütles tüttar,
wågga piisut Jesušest, sest seddagj ei öppetanud
mulle middagi temmaast, agga minno haigusses ma
ollen tedda kui omma Issandat ja hingepäästiat
tundma öppinud, minna ussun, et temma üksj mind
woib õnsaks tehha, et minna ful enne tedda ep olle
armastanud, minna tunnen et minna temma jure
lähhan ja issa temma jure saan jáda! Ja weel, ar-
mas issa, wötta weel teist palvet minno käest kuul-
da, murretse ennesele sedda ramatuud, kust seest sa Je-
suš Kristust tundma öppid; ma pallun sind wågga,
wötta te d d a n i s a m m o t i . armastada, kui sa siit-
sadik mind olled armastanud!“ — Ennam ei sa-
nuud tüttar mitte rákida, temma joud olli jo otsa
löppemas, agga need fannad ollid kurwa issa süd-
dame sisse otsego kahheterrane mõek tungind, tem-
ma ei joudnud ennam sedda kahhekordse häddha